

#ConcursVidaLliureVM

VIOLENCIA SEXUAL

NO VADE SEXE,
VA DE PODER

CATEGORIA
+ 17A
MODALITAT
INDIVIDUAL

#ConcursVidaLliureVM

PALAU ALOS

Ajuntament de
Barcelona

EDAT MITJANA

El comte mirà a través de la finestra de la torre i va veure pujar pel camí que conduïa vers l'entrada principal del castell a la bonica donzella que uns dies abans havia sol·licitat el seu permís per contreure matrimoni amb el fill d'un camperol.

En aquells temps, els senyors feudals ostentaven el poder de decidir sobre el futur dels seus súbdits, una potestat coneguda amb el nom de "dret de pernada" (jus primae nocte). Cada noble exercia l'esmentat privilegi al seu gust, però normalment quan la jove provenia d'una família rica o poderosa utilitzaven la seva influència per a concedir-la en matrimoni a algú de confiança, evitant així que els seus béns, possessions o riqueses anessin a parar a mans estranyes. Tanmateix, quan la jove era d'origen pobre, de condició humil, filla d'algun dels seus vassalls, el senyor feudal solia reclamar el dret a prendre la seva virginitat abans d'expressar la conformitat als pretendents.

Cap serf gosava oposar-se als abusos perquè una negativa representava un acte de rebel·lia i aleshores era la família qui rebia el càstig.

El comte sabia que aquell costum, conegut vulgarment per "mals usos", considerat com una aberrant vexació, tard o d'hora acabaria sent abolit pels reis pressionats pel poble. Tot i això, mentrestant, ell continuaria gaudint d'aquella plaentera potestat. I, de vegades, quan la bellesa d'una serva ho requeria, demorava la seva decisió durant dies, i fins i tot setmanes, per fruir del que la naturalesa li brindava. Un criat va conduir la jove a la cambra del comte i es retirà amb total discreció.

-Caram noia, reconec que ets maca de debò! –va comentar el senyor gratament sorprès, després d'alçar la caputxa del vestit i observar de prop la bellesa de la donzella-. Mai havia vist ufanor semblant. T'han explicat les teves obligacions?

-He estat adequadament alliçonada per a no defraudar el meu senyor –afirmà ella, amb submissa obediència.

-Cal elogiar l'afany dels meus vassalls en complaure'm.

-Ompliré de plaer les nits del meu senyor a fi d'obtenir el seu consentiment per a la meva unió amb Martí, el camperol.

-Tant te l'estimes? -inquirí el comte sorprès per la força d'aquell sentiment.

-Amb tot el meu cor i tota la meva ànima –va assegurar ella pensant en la futura felicitat amb l'home que realment adorava.

-Tindràs el que demanes, però abans hauràs d'apaivagar el foc de la meva sang amb les teves carícies i sadollar la meva set d'amor amb la passió dels teus encants... Au va, comença a despullar-te!

En el més absolut silenci la virginal donzella s'afanyà a complir els lascius desigs del seu senyor feudal descordant el vestit i traient-se els enagos...

REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

Feia molt de fred. El brogit de les màquines era eixordador. Però ni la fredor, ni el soroll, com tampoc la brutícia semblaven afectar a les dotzenes de dones i nens que treballaven als telers de la fàbrica tèxtil juntament amb diversos oficials tècnics i mecànics. I, tot i que treballaven en unes condicions humiliants per un salari indigne i injust, eren conscients de l'estricta codi de disciplina laboral que allí regia i callaven per por a un acomiadament que els hauria privat del miserable jornal que els permetia anar tirant. Algun dia, les coses canviarien. Per força havien de canviar!

Malauradament, mentrestant, ells continuarien produint, col·laborant a l'enriquiment del patró per unes quantes monedes que representaven el seu manteniment diari.

L'encarregat, un bigotut individu de mitjana edat, passejava al voltant de les màquines inspeccionant el treball de les operàries. S'aturà en arribar davant d'una dona de bon aspecte, tot i la pobresa de la seva vestimenta. La contemplà detingudament fins que ella es decidí a aixecar la vista per indagar la causa de tan prolongada atenció.

-Vagi al meu despatx –li ordenà amb arrogant autoritat.

-Sí, senyor –agregà ella esglaiada per la seva elecció i angoixada per les conseqüències d'un possible acomiadament.

L'encarregat continuà l'habitual ronda i un quart d'hora més tard entrava al seu despatx on ja l'esperava la bonica aprenent amb un evident nerviosisme. Aquell pervers home gaudia dels instants durant els quals les neguitoses treballadores semblaven suplicar-li en silenci, fruïa del sàdic plaer d'infondre por abans de formular els seus luxuriosos desigs. Cap dona s'havia atrevit a refusar les vils proposicions, ja que una negativa significava veure's al carrer d'immediat. La fàbrica tenia assegurada la mà d'obra barata, fruit de la constant emigració de la gent del camp a les ciutats amb l'esperança de trobar allí millors condicions de vida. Aquesta abundància permetia que empresaris i encarregats actuessin sense miraments amb tota mena d'assalariats, especialment amb les aprenents boniques.

-L'he feta venir perquè descansi una mica i escolti la meva oferta –comentà l'home amb un descarat cinisme-. Vostè és una dona maca, molt maca. I jo estic disposat a oferir-li millores laborals i salarials a canvi de determinats favors.

-Em sap greu, però vostè em confon –manifestà ella enutjada-. Jo no sóc d'aquestes.

Estimada senyora, si us plau, no es precipiti en les seves decisions. Li estic oferint l'oportunitat d'ascendir de categoria amb l'avantatge que suposa el fet de doblar el sou en aquests malaurats temps.

-Senyor Pons, és vostè... un porc –va afegir ella sense poder refrenar l'insult que li havia brollat de l'ànima.

-Sí, potser té raó. Potser sóc un porc... però si surt ara d'aquest despatx sense el meu consentiment, ja pot anar recollint les seves coses i marxar en busca d'una altra feina. Sigui sensata i pensi en la seva família.

Aquell miserable individu acabava de tocar la seva fibra sensible. Ella no era més que una pobra i jove vídua amb dos petits que havia d'alimentar. El seu marit, miner de professió, havia mort recentment en una explosió de gas grisú i ella tenia l'obligació de treure endavant els seus fills. Tot i la seva honradesa, no podia permetre's el luxe de perdre la feina perquè ser acomiadada significava veure's privada de l'únic mitjà de subsistència que posseïa. No tenia cap més remei que acceptar els immorals desigs de l'encarregat de la fàbrica. De manera que resignada, amb gemecs i sanglots, començà a aixecar-se la falda.

ACTUALITAT

Laura era una estudiant de medicina. Des que havia arribat a la universitat uns anys enrere mai s'havia trobat amb un problema semblant. El professor de biologia era un vertader os, almenys per a ella. Aquell individu semblava estar disposat a amargar-li la vida no permetent que aprovés la seva matèria, ni tan sols aprovant els exàmens. Laura es veia en un carrer sense sortida ja que si no superar l'assignatura de biologia no passaria el curs. Ho havia intentat tot, des d'assistir a totes les classes per prendre apunts, a presentar detallats treballs per pujar nota. Als exàmens parcials de cada trimestre havia estudiat l'impossible tractant de guanyar-se l'aprovat. No li havia servit de res, incomprensiblement la qualificació era sempre la mateixa: "insuficient". Reflexionà hores i hores 4 en el dilema que se li plantejava. Medità sobre el malèvol motiu que podia tenir el professor per a no avaluar-la amb el mateix patró que als altres. Per què no la deixava continuar els seus estudis en pau? Finalment, amb els ulls plens de llàgrimes, ho va comprendre. A vegades, l'havia sorprès mirant-la fixament, amb el desvergonyiment reflectit al rostre. Es dirigia a ella amb inusual afecte, amb una atenció especial que no demostrava cap als altres estudiants de la classe. Malgrat que no volia reconèixer-ho en un principi, ara el propòsit resultava evident. Ja no en tenia cap mena de dubte respecte de les seves vils pretensions. Aquell professor s'aprofitava de la seva condició per endur-se al llit les alumnes més boniques. La veritat és que Laura era una autèntica bellesa. La naturalesa l'havia dotat d'una esplèndida figura, així com d'uns grans ulls blaus i una espessa cabellera rossa que la convertia en una de les noies més maques que havien passat mai per la facultat. Clar que el professor la desitjava i la suspendria fins que ella accedís a escalfar el seu llit!

Aleshores, la Laura va plorar de rauxa i d'impotència. Sabia què era la misèria, ja que ella mateixa provenia d'una pobre família de jornalers que collien fruita durant la temporada i, a més, treballaven en un petit hort de la seva propietat que els donava el just per sortir endavant. Eren gent honrada i senzilla que havien consagrat la vida al noble afany de pagar els estudis a la seva única filla i la Laura estava disposada a acabar la carrera de medicina fos com fos, per disposar d'un ofici que li reportés els suficients recursos econòmics per ajudar-los després durant la seva vellesa. Però abans, calia trobar una solució al problema. Havia superat un camí ple de dificultats per arribar on estava. La seva família confiava en ella i se sentien orgullosos de la filla que aviat seria tota una metgessa. El seu tenaç esperit l'indicà que res l'apartaria de la seva fita, tot i que per això hagués de sacrificar la seva castedat. Ja que el seu futur estava en joc, es resignà davant la voluntat del destí. De sobte, recordà aquella ocasió en la qual el professor li comentà: -Senyoreta Fuster, quan li vingui bé, m'agradaria mantenir una conversa en privat amb vostè. Allò confirmava els seus dubtes, verificava les sospites d'assetjament sexual al qual estava sotmesa. El viciós professor demostrava una carència total d'escrúpols en actuar d'aquella manera, és a dir, condicionant l'aprobat en biologia al plaer carnal que la Laura pogués oferir-li. Així que convençuda que per assolir un avenir digne no tenia cap altra alternativa que ser "amable" amb aquell home fastigós, esbrinà la seva adreça i es presentà allí una nit de maig, després de prendre's diverses copes per donar-se ànims. 5 -Volia veure'm "en privat", no és cert? -preguntà la Laura decidida a posar fi a aquella trista situació. -Endavant -digué el professor invitant-la a passar. La noia va passejar poc a poc per l'apartament contemplant el pèssim gust decoratiu de l'amfitrió. -Què vols prendre? -Res, no bec alcohol -afirmà ella segura de sí mateixa i demostrant una gran serenitat en tan delicats moments-. Anem al gra, si us plau. Vostè no desitja que aprovi biologia o almenys no m'aprovarà fins que aconseguixi ficar-se al llit amb mi, oi? -Una deducció totalment correcta. Ets una noia encisadora i força intel·ligent... Em plau que hagi captat el missatge. -No l'importa deshonorar la dignitat d'una jove que ha de vendre el seu cos per un aprovat, ni ultratjar la seva moralitat amb un comportament tan vergonyós? -indagà la Laura amb veu un xic tremolosa. -En absolut i puc afegir que cap raonament em farà canviar d'opinió -va murmurar el professor amb un somriure carregat d'ironia. -I m'aprovarà el curs? -T'ho prometo. -Llavors acabem d'una vegada per totes, sense necessitat de perdre temps amb paraules inútils. Vinga, disposi del meu cos com vulgui! -exclamà ella començant a treure's les calces.

Peça de terracota.

Representa un bust de dona amb els ulls tancats. L'expressió aporta sensació de seguretat, on dins el convenciment no s'hi veu por. Tranquil·litat ja que se sent acceptada tal com és i per això té força encara que no vegi què ni quí té a prop. Té el poder del consentiment i la força de sentir-se bé i estimada.

5. TAL COM SOC

Joan Bertran Pascual

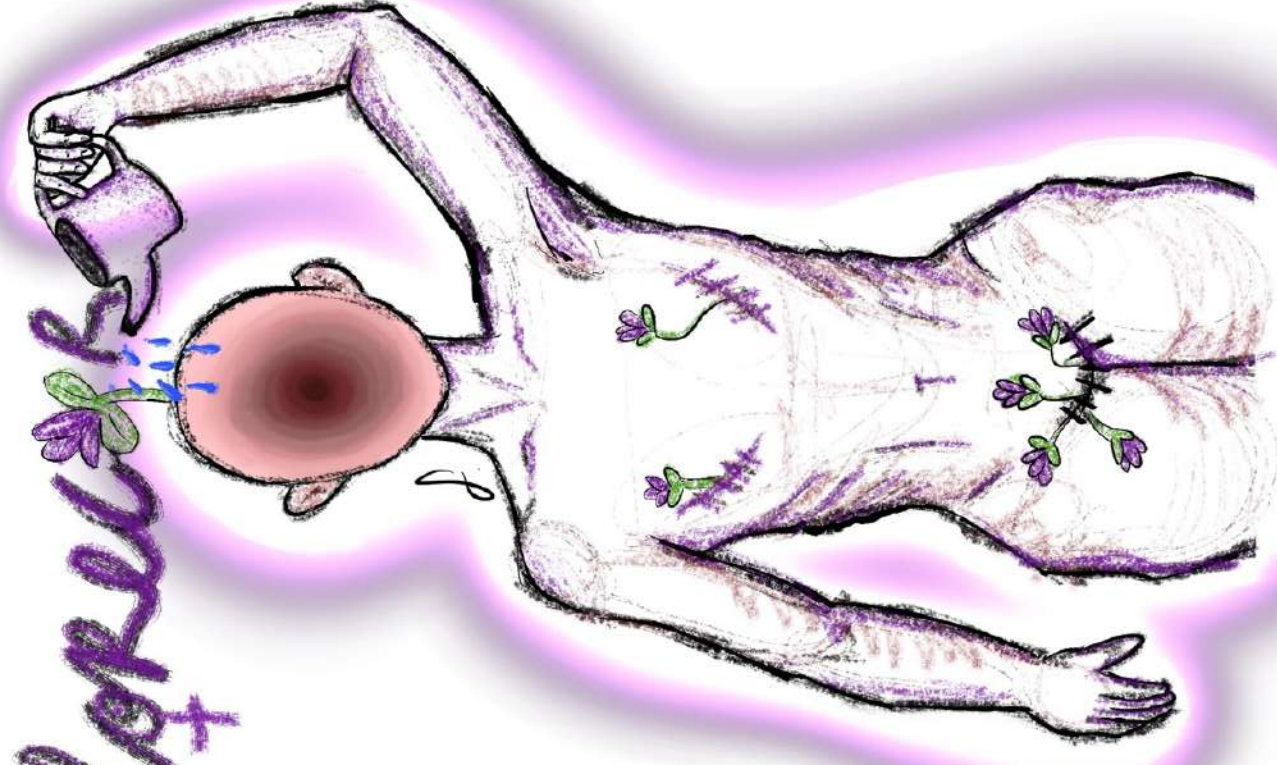

6. AL·LEGORIA DE LES INJUSTÍCIES

Trini Fernàndez Russell

Volver a

florece

*y entonces
decidí*

*Tómalo
y déjame*

...

19. FLORECER

Sase Fernández Maqueda

24. REBUT

Helena Rodríguez Torrijos

No se trata de leyes o de consentimiento
se trata de que también busques el deseo que yo siento
No quiero mantener relaciones sexuales con alguien
que busque follar y que yo me deje
Quiero follar con alguien que también me desee

No se trata de que tú me quieras hacer cosas innombrables
para cualquier mujer que se respete
Quiero explorar mi sexualidad sin culpa, sin pensar en el compromiso
o el matrimonio, sin pensar en si me estoy equivocando al dejarte entrar
sin temer al daño que me puedas ocasionar

Quiero que me preguntes por lo que me excita
quiero que me desnudes
quiero que expreses en voz alta lo que te hago sentir con o sin ropa,
en público o en privado sin que dudes

Quiero expresar abiertamente que me pone que me humanices
quiero mostrarte mi cuerpo,
ver el deseo y la admiración en tu cara
cuando desnudes mi alma

Quiero que te piquen las manos de las ganas de tocar
como quien va a un museo y siente las ganas crepitar
de acercarse a la escultura
y dejar su mano palpar la escultura

Quiero que, no importa lo cerca que estés,
sientas que necesitas acercarte más,
conocer y explorar mas allá

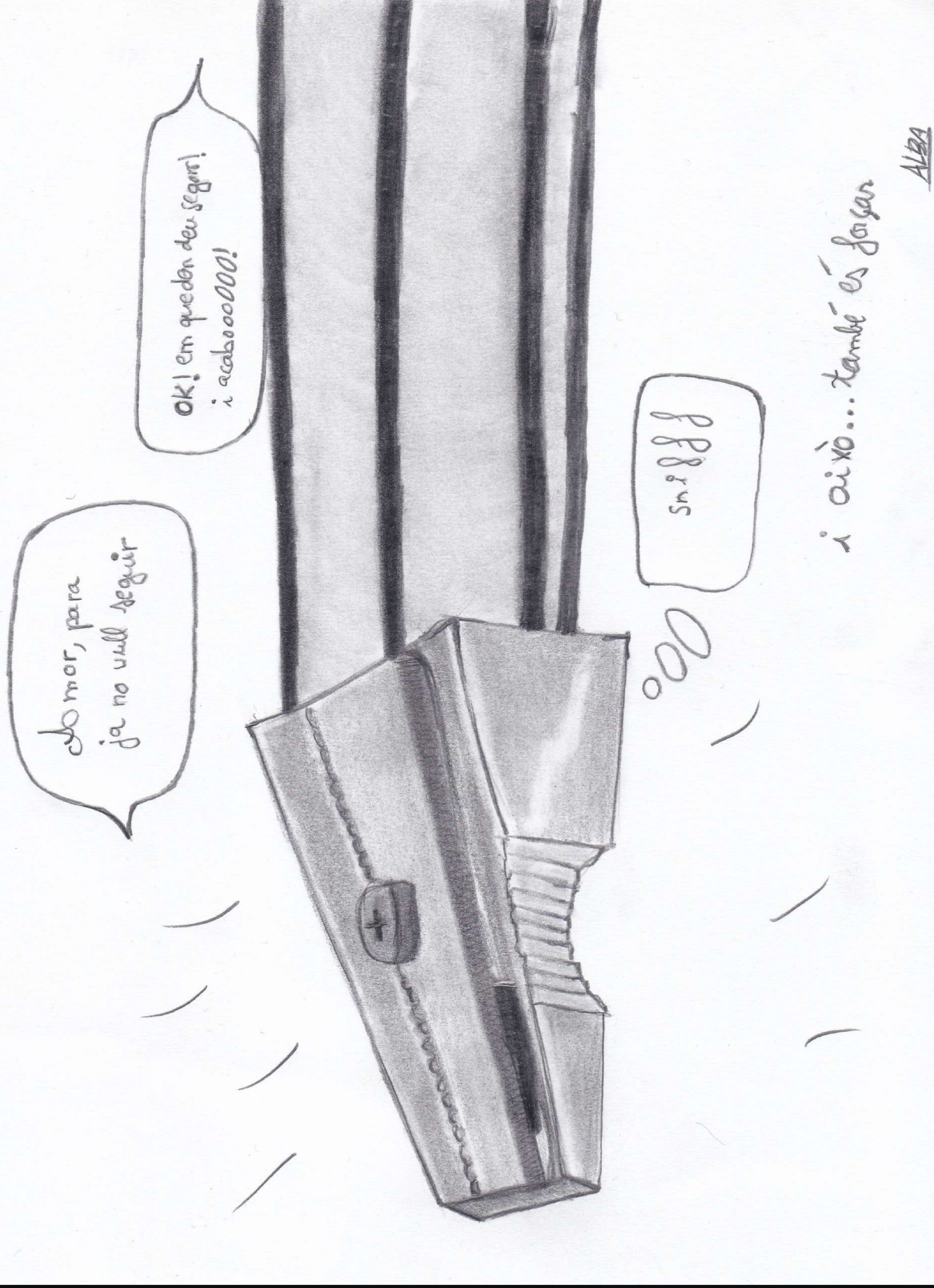
Que dibujes un mapa de mi cuerpo
y de las catacumbas de mi ser,
que no te quede un solo rincón por conocer

Quiero que aprecies mi inteligencia, mi lucha, mi gozo y mi dolor,
quiero que entiendas que para mí es igual de fácil que difícil
darte y recibir todo este amor

solo quiero decirte que no se trata de que te firme un documento con fervor
se trata de que entiendas que la violencia no es amor

25. SOBRE LA LEY SÍ ES SÍ

Nathaly Cardona Banegas

26. AMOR, JA NO VULL SEGUIR

Alba Garcia Artero

27. LA DIGNA RÀBIA DE UNA NEURODIVERGENTE

Cindy Lorena Ospina

38. PODER

Ruyi Wang

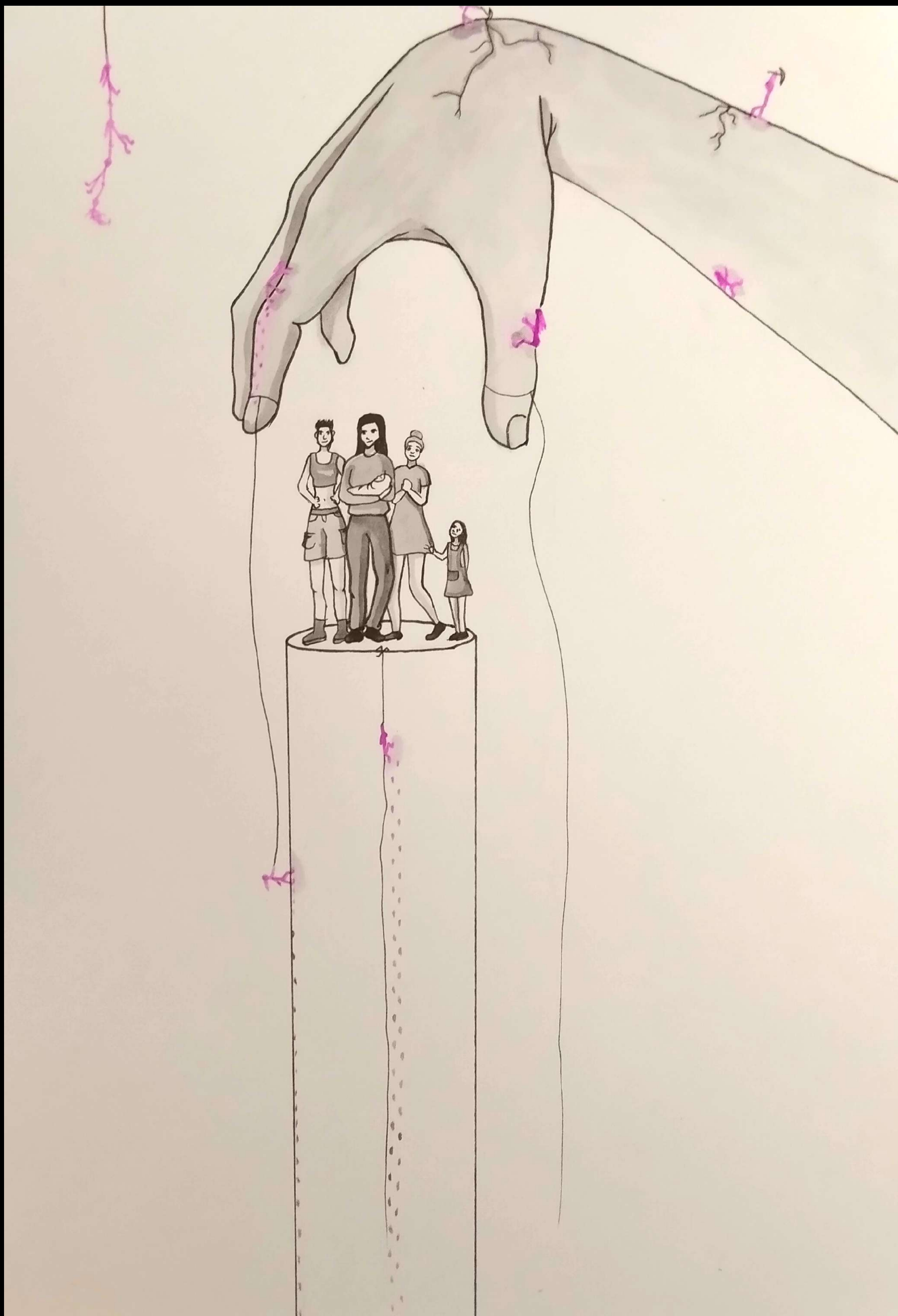
40. JUNTOS PODEM

Carolina Gurrera

63. PREVENCIÓ DE LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

Inés Gracia Paredes

68. TOTES A UNA

Carla Cid Mascarell